

EN MENIGHET

FORFØRT, AV VERDEN

 Jesus Kristus, Hans Sønn, og har gitt oss alle ting rikelig i Kristus. Vi er takknemlige til Deg, Herre, for privilegiene som er gitt oss ved dette store høye Offeret som Jesus ga for oss på Golgata, så det forsonte oss tilbake til fellesskap og til gunst hos Deg, så vi kan ha denne trøsten av å vite at det er skrevet, “Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord i dere, kan dere be om hva dere vil, og det skal bli gjort for dere.” Nå, vi er takknemlige for dette, og ber om at Du må gi oss tro til å tro det med alt som i oss er.

² La oss nå legge til side, Herre, alt dagens slit, alle livets bekymringer, hele veien fra vaktmesteren til pastoren, så det ikke må være noe i våre tanker nå, men være ventende, og lytte ærbødig etter at den Hellige Ånd skal tale til oss, så vi kan oppnå noe godt, å vite mer om Deg, ved at vi kommer sammen. For, Herre, i sannhet er det derfor vi har kommet på denne varme dagen. Tal til oss gjennom Ditt levende Ord, og la det levende Ordet bo i oss og bli i oss, så vi kan bli dannet og formet, ikke til verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av vår ånd, til Guds Sønnns skikkelse. Åh, våre hjerter skjelver når vi tenker, og gleden veller over i våre sjeler, over å vite at vi kan kalles Guds sønner og døtre. Vi står på randen av Hans andre Komme, og alle nasjoner og kongedømmer skjelver under våre føtter, alle verdens ting svinner hen, men vet at én dag skal Han komme og skal ta oss til et Kongerike der det aldri skal bli en ende, eller, det skal aldri bli rokket. Og tenk at vi nå er undersåttene i det Kongeriket! O Gud, omskjær vårt hjerte og ører i dag, ved—ved den Hellige Ånd, ved vannbadet i Ordet. For vi ber om det i Hans Navn og til Hans ære. Amen.

³ Jeg ønsker å tilnærme meg et emne denne formiddag. For, jeg skulle tale om noe litt annerledes hvis det skulle være et helbredelses-møte, og vi bekjentgjorde at bønnekortene skulle gies ut fra åtte, til halv ni eller klokken ni. Og jeg. . . Billy kom opp til huset for noen få minutter siden og han sa det nesten ikke var noen her, så han ga ikke ut bønnekort. Så vi vil. . . jeg tenkte å ta denne teksten, som en korrigering av menigheten. Og jeg ønsker å tale over emnet: *En menighet forført, av verden*. Jeg ønsker å lese noe nå fra Dommernes Bok, det 16. kapitlet, og begynner med det 10. verset.

Da sa Dalila til Samson, Se, du har holdt meg for narr, og fortalt meg løgner: jeg ber deg, fortell meg hvordan du kan bindes.

Så sa han til henne, hvis du binder meg skikkelig fast med nye rep som aldri har vært brukt til noe annet, da blir jeg svak, og er som et hvilket som helst annet menneske.

Derfor tok Dalila nye rep og bandt ham med dem, og sa til ham, Filisterne er over deg, Samson. Og det var noen i bakhold og ventet i rommet. Men han rev repene av armene som det var tråder.

Dalila sa da til Samson, Hittil har du hold meg for narr, og fortalt meg løgner: fortell meg hvor du kan bindes. Og han sa til henne, hvis du vever. . . sju hårlokker på hodet mitt, inn i renningen på veven.

Da vevde hun dem stramt sammen til pluggen, og sa til ham, Filistrene er over deg, Samson. Og han våknet av søvnen, og drog pluggen av bommen, ut fra veven.

Da sa hun til ham, Hvordan kan du si, jeg elsker deg, når i ditt hjerte ikke er med meg? Disse tre gangene har du holdt meg for narr, og har. . . fortalt meg hvor den store styrken din ligger; og har ikke fortalt meg hvor den store styrken din ligger.

Etter at hun hver dag hadde trengt seg på ham med ordene sine, og lagt press på ham, helt til hans sjel ble mismodig like til døden, da skjedde det;

Og han fortalte alt han hadde i sitt hjerte og sa til henne, Det har ikke kommet rakekniv over mitt hode; for jeg er en Guds nasireer fra mors liv av: hvis jeg blir raket, vil min styrke vike fra meg, og jeg blir svak, og er som et annet menneske.

Da Dalila forstod at han hadde fortalt henne alt han hadde i sitt hjerte, sendte hun bud og kalte. . . lederne for filisterne, og sa, Kom opp hit enda en gang, for han har vist meg alt han hadde i sitt hjerte. Da kom lederne for filisterne opp til henne, og la penger i, eller brakte pengene i hennes hånd.

Så dysset hun ham inn i søvn på sine knær; hun kalte til seg en mann, og han fikk ham til å rake av de sju hårlokkene på hodet hans; og. . . begynner å plage ham, og styrken hans vek fra ham.

Så sa hun, Filisterne er over deg, Samson. Da våknet han av søvnen, og sa, Jeg skal nok gå fram som de andre gangene, og riste meg løs. Men han forstod ikke at Herren hadde veket fra ham.

⁴ Nå ønsker jeg å lese, som en tekst til dette emnet, funnet over i Åpenbaringsens Bok, det 2. kapitlet, og begynner med det 21. og det 23. vers.

Og jeg ga henne tid til å omvende seg fra sitt horeliv; men hun omvendte seg ikke.

Se, jeg kaster henne på sykeseng, og dem som driver hor med henne skal komme i store trengsler, hvis de ikke omvender seg fra sine gjerninger.

Og jeg vil utrydde barna hennes ved død; og alle menighetene skal kjenne at jeg er den som ransaker nyrer og hjerter: og jeg vil gi enhver av dere etter deres gjerninger.

Må Herren legge Sin velsignelse til lesningen av Sitt Ord.

⁵ Samson, ganske likt menigheten, begynte riktig. Han begynte i den riktige retningen. Han begynte, og ble kalt en mektig og tapper mann. Han begynte med, å tjene Herren, ved å holde Hans Ord og å gjøre Hans Bud. Og det var omtrent som menigheten. Den begynte på, som vi sier, som et verdslig uttrykk, begynte på den rette foten. Begynte å holde Herrens Bud. Og så lenge som Samson fulgte Herren, brukte Herren Samson.

⁶ For, Gud kan bevare hvem som helst og bruke hvem som helst som vil følge etter Ham, for det er Guds anliggende. Men når vi vender oss bort, vekk fra Guds ting, så kan ikke Gud bruke oss lenger. Når vi vandrer trofast etter Guds Bud, når vi holder oss til Bibelens sider og tilber ved det skrevne Ord, tilber Ham i Ånden og i Ordets Sannhet, så kan Gud bruke et hvilket som helst individ. Men når de får et innfall om å vende seg bort etter noe annet, så kan ikke Gud bruke den personen lenger.

⁷ Så, Samson danner et—et meget glimrende bilde på dagens menighet. Da menigheten startet, kunne Gud bruke menigheten, for menigheten vandret ivrig etter Herrens Bud, holdt alle Hans dommer og Hans lover, og gjorde alle Hans Bud. Og Gud var med menigheten. Men det ser ut til at det har kommet til et punkt der menigheten svekkes.

⁸ Husk, vi er ikke på en piknik, men vi er på en slagmark. Mange mennesker tror bare at når de blir en kristen så er det alt de trenger å gjøre, at det avgjør det for evig, når de er en kristen og alt kommer til å gå lett. Innbill deg aldri det. For, jeg ble en kristen for å kjempe, kjempe troens gode strid. Jeg ble en kristen, for å gå inn i frontlinjene. Vi er kristne soldater, og vi må bli trent og opplært, og kjenne alle fiendens teknikker, for å vite hvordan en skal bevæpne seg, for å vite hvordan vi skal—skal kjempe kampen. Og vi kan bare gjøre det ettersom den Hellige Ånd åpenbarer det for oss. Vi kan ikke ta hva en annen nasjon forteller oss når vi går til krig, noen av deres idéer. Men vi må ta våre egne idéer, slik den Hellige Ånd leder oss, og hvilke idéer Han gir oss, fordi Han er Øverstkommanderende for de kristnes hær.

⁹ Samson gjorde det bra, han var en stor mann inntil han begynte å, begynte å på en måte (vi ville si) drive rundt, inntil

han begynte å komme bort fra sitt eget område. Og menigheten fungerte bra, og var helt i orden inntil de begynte å komme bort fra sitt eget område. Samson begynte å flørte. Og han flørtet ikke med israelske jenter, han begynte å flørte med ei filister-jente.

¹⁰ Og det var ganske likt det menigheten gjorde. Den begynte ikke å elske sine egne, den gikk avsted etter de vantro og begynte å flørte med de vantro. Det var der vi gjorde vårt største, og ett av de største feiltrinnene, er når menigheten begynner å gjøre ting som ikke var riktig. Den begynte å være sammen med, som Samson, dårlig selskap.

¹¹ Samson, så lenge han var sammen med Herrens folk, gikk det bra med ham. Men da han begynte å flørte med dårlig selskap, så kom han i trøbbel.

¹² Og det er slik det er med menigheten. Da menigheten fulgte ærbødig og daglig etter den Hellige Ånds ledelse, velsignet Gud dem, og mirakler og tegn og under fulgte menigheten. Men så begynte den å være sammen med dårlig selskap, med verden! En av de verste tingene den gjorde, og det første den gjorde, den begynte å organisere seg, bryte opp fellesskap iblant andre troende, fordi de fant ut at nasjoner var organisert. Men dette herlige Evangeliet er ikke tilegnet én nasjon eller ett folk. Det er tilegnet "hver den som vil, la ham komme," alle nasjoner, ætter, tungemål, og folk. Gud mente aldri at vi skulle trekke skillelinjer.

¹³ Men menneskene ønsket å være like, de sammenligner, eller kopierer etter, gjør som verden gjør, sier de tingene de gjør, gjør suksess på den måten de var en suksess. Vi kan aldri være en suksess ved å gjøre noe verden gjør. Vi kan bare være en suksess når vi følger etter Guds lover og Hans måte å gjøre ting på. Vi kan aldri bli, ved å kopiere etter verden. Hvis sigarett-selskapet har oppnådd sin største suksess via fjernsyn, og øl og whisky-gjengene har gjort sin største suksess via fjernsynets medvirkning, er det ikke et tegn på at menigheten skal gjøre suksess via fjernsyn. Suksessen til menigheten ligger i forkynnelsen av Evangeliet, av Guds Kraft, og Åndens demonstrasjon. Vi kan ikke si fordi at fjernsynet har gjort *slik-og-slik* for sigarett-selskapet og de—og de andre selskapene! Vi har ikke noe Skriftsted for å prøve å sammenligne oss med de menneskene. Og så lenge vi gjør det, kan vi kanskje trekke store folkemengder, men det var ikke det Gud bestemte at vi skulle gjøre. Vi tror fordi vi er fargerike, gjør det bra, store organisasjoner, får store fargerike ting til å skje, at det er en suksess. Vi dør daglig på flekken, åndelig talt! Hvis vi stod ti-millioner sterke denne morgenen, og den Hellige Ånd ikke var med oss, hadde det vært bedre for oss å stå ti sterke med den Hellige Ånd med oss. Vi kan ikke sammenligne oss med verden.

¹⁴ Og en av de første tingene, var, at menigheten begynte å organisere seg. Den første organisasjonen var den katolske

kirke, og så kom den lutherske kirke. Da de organiserte seg i den katolske kirke for å gjøre den til en organisasjon, kom det en dag et rop, "Filistrene er over deg, Samson," og Samson slet i stykker den katolske kirkes bånd, og Martin Luther kom frem med organisasjonene.

¹⁵ Så bandt de menigheten med et annet bånd, slik Dalila gjorde. Og de begynte... istedenfor å ha Gud-kalte menn, menn som var kalt av den Hellige Ånd; kjente kanskje ikke sin ABC, men de kjente Kristus. Så ble menigheten moderne, og tok etter de politiske talerne. Og de måtte gi sine predikanter "doktorgrad," alle måtte ha en doktorgrad i teologi. Det var et annet bånd som bandt menigheten. Menn drar avsted og studerer, ethvert seminar prøver å frembringe en bedre stipendiat slik at deres menighet kan skryte, "Vår pastor har doktorgrad i teologi." Og hva gjorde de? Den ene prøver å ha mer kunnskap enn den andre. Vel, det betyr ikke noe i Guds øyne.

¹⁶ Og det er ingen vits for noen mann å prøve å ta sin verdslige visdom og noensinne behage Gud med den. Den er en vederstyggelighet i Guds øyne! Du vil aldri behage Gud med de verdslige ambisjonene og kunnskapen, fordi "det er fiendskap mot Gud," sier Skriften. Han kan ikke gjøre det.

¹⁷ Og hver enkelt prøver å ha all kunnskapen. De vet nøyaktig hva en skal gjøre og hvilke ord en skal si, og det blir bare en politisk tale istedenfor et kraftfullt demonstrert, Hellig Åndens Budskap som synker ned i menneskets hjerte og avslører dets synder. De er lært opp til politiske taler, og vi trenger ikke det. Paulus sa, "Ordet kom til oss, ikke bare... eller, Evangeliet, bare i Ord, men ved den Hellige Ånds Kraft og demonstrasjon." Det brakte frem Evangeliet, å demonstrere den Hellige Ånds krefter! Men alle disse mennene drar avsted til seminarer og de lærer flotte utdannelser, hvordan de må stå foran folket, hvordan de må presentere seg selv, hvordan de må kle seg og hvordan de må oppføre seg, de burde aldri bruke feil grammatikk. Nå, det er helt i orden for en politisk tale, men vi er ikke etter menneskers fortryllende ord. Paulus sa, "Evangeliet som jeg forkynner kom ikke på den måten, men Det kom ved fornyelsen av den—den Hellige Ånd og demonstrasjoner av Kraft." Kommer ikke ved en riktig utformet tale, så deres visdom skulle være, eller deres tillit skulle være i menneskers visdom. Men det kom ved demonstrasjonene av Kraften til den oppstandne Kristus. Det er Evangeliet, "Å kjenne Ham i Kraften av Hans oppstandelse."

¹⁸ Hver enkelt prøver å tro at han er litt smartere enn nestemann, hver denominasjon. Metodistene sier, "Vi har den smarteste mannen." Baptistene sier, og Kristi menighet, og så videre, alle sammen, "Vi, vi er de smarteste. Vi, vårt—vårt folk, vi lar ikke bare en vanlig mann gå ut og forkynne Evangeliet." Men de håndplukker dem. (O Gud, ha nåde!) Håndplukker dem;

hvis de har levert inn dokumenter på at de er i samsvar med deres bestemte doktrine, så setter de dem i menigheten. Gud kan ikke røre ved ham på noen måte. Jeg ønsker noen til å forkynne for meg som er håndplukket av den Hellige Ånd, Gud har oppreist, ikke plukket ut av mennesker eller denominasjoner.

¹⁹ All kunnskap! De sier, "Åh, vi vet alt om Det," og noen av dem kjenner ikke det første alfabetet til den Hellige Ånd. De fornekte Det.

²⁰ Det minner meg om en liten bok jeg leste en dag i California, for omtrent ti år siden. Jeg plukket den opp i en gammel bokhandel. Jeg husker ikke hvem forfatteren var. Bare en liten ti-cent-bok, men den hadde litt sunn fornuft i seg, selv om den virket spøkefull og utspekulert. Men, jeg fant noe i den som hørtes ut som Gud, for meg. Og en av de små historiene begynte på denne måten. En morgen i en stor hønsegård, var det en bestemt liten hane som trodde han hadde all kunnskapen som kunne kjennes til. Så han flyr opp på en boks og slår det lille nebbet sitt mot boksen, fire eller fem ganger, kastet det lille hodet sitt tilbake og galte slik du aldri før har hørt en hane gale. Og de andre, han tiltrakk seg deres oppmerksomhet, og han sa, "Damer og herrer i denne hønsegården, jeg ønsker å tale til dere alle denne morgenen om et stort utdannings-program vi nettopp har utviklet." Sa, "Jeg har oppnådd en masse kunnskap i mine studier," idet han trakk de små brillene sine over nebbet sitt. Og han sa, "Jeg har innsett at vi kyllinger kan forbedre oss ved mer kunnskap. Derfor, kan jeg fortelle dere hvor, hvis vi vil grave og arbeide i en bestemt innhegning eller hull, vil vi finne et bestemt vitamin som vil få oss til å gale bedre, vakrere fjær. Og, åh, jeg kan fortelle dere hvordan vi kan forbedre oss på mange ulike måter."

²¹ Og de små unghønene med sine små røde kammer, de bare kaklet og sa, "Er han ikke alle tiders?" Og de beundret ham virkelig. "Åh, han er slik en begavet hane!" Minner meg om noen av disse her seminar-predikantene. "Slik en begavet mann! Det er ingen vits i at vi henger rundt her med resten av kyllingene, vi burde gå med ham alle sammen."

²² Vel, før den lille karen ble ferdig med talen sin, var det en annen liten kylling som ikke hadde slike skinnende fjær, som kom løpende inn fra en annen kant av hønsegården, og sa, "Gutter, bare et øyeblikk! Jeg hørte nettopp de siste nyhetene på radioen. Kyllinger gikk opp fire cents per pund, vi skal alle til slakteren i morgen! Hva kommer kunnskapen deres til å gagne?"

²³ Broder, all kunnskapen vi kan oppnå, hva gagnar det? Vi er av jorden, seks fot høye! Vi dør alle sammen tomme for tomme, minutt for minutt. Kunnskapen vår betyr ingenting. Vi ønsker å kjenne Ham. Men de gjør det.

24 Som jeg bemerket for en stund siden om en viss liten kanarifugl, og han trodde han kjente all kunnskapen som—som trengs å vites, og han visste så mye at han kunne fortelle resten av kanarifuglene om menneskene. Så han flyr opp på buret sitt og han begynner å snakke om mennesket, hvordan han visste alt om dem. Og, med ett, kom en professor fra Purdue bort og begynte å tale noen vel-dannede ord til ham, og den lille karen blunket med øynene sine og snudde hodet sitt og. . . Nå, han hadde øyne, han kunne se professoren. Han hadde ører, han kunne høre ham. Men, selvfølgelig, visste han ikke hva han snakket om. Hvorfor? Han har en kanarifugl-hjerne. Han har bare en fugle-hjerne. Det er alt han har. Han har ingen menneske-hjerne, så han kan ikke tenke som mennesker.

25 Og heller ikke kan et menneske tenke som Gud! Du er menneskelig, og all den verdslige kunnskapen er ikke noe mer enn en kanarifugl-hjerne. Alt du gjør, du bare skader deg selv med det. Du er nødt til å ha Kristi sinn.

26 Grunnen til at folk går og blir medlem av organisasjoner, og bytter et håndtrykk istedenfor den nye fødsel, de prøver å hoppe over den nye fødsel. De vil ikke ha den nye fødsel. Og de—de vet vi lærer det i Bibelen, så de ønsker å bytte det ut med noe annet. Og pinsevekkene er akkurat like ille, prøver å bytte ut noe! De vil ha det i klasse. Det må ha klasse over seg, “Vi vil håndhvilse og bli medlem av menigheten, og bli stenket eller døpt,” eller noe. De er redd for den nye fødselen. Jeg tror noen ganger at Branham Tabernacle begynner å bli redd for den!

27 Nå, vi vet alle at en fødsel, jeg bryr meg ikke om hvor den er, eller hvor, beliggenheten, det er et virvar. Hvis en baby blir født på en haug med belger, på et hardt gulv, eller i et rosa innredet sykehusrom, er det et søl, uansett. En kalvefødsel, fødsel av hva som helst, er et søl.

28 Og den nye fødsel er ikke noe mindre enn et virvar! Men folk så stive, “Vi vil dra bort der de håndhilser. Vi vil dra bort der de ikke vræler og gråter, og slår på alteret og roper ut.” Du vil være altfor menneskelig! Hva vi trenger er en fødsel, å dø ut, det bringer frem Liv!

29 Et frø, en gammel potet, en sette-potet, ta den poteten og legg den i jorden. Før du kan få nye poteter, må den gamle poteten råtne. Et korn kan ikke produsere nytt liv før det er råttent.

30 Og en mann eller kvinne kan aldri få ny fødsel før deres intellekter og deres eget selv er råttent, dødt, dø ut ved alteret, og skrik, kom helt i uorden, til et punkt der stivheten går ut av kragen din, og du blir født på ny ved Guds Ånd. Jeg bryr meg ikke om du vræler, taler i tunger, hopper opp og ned, bakser som en kylling med hodet av, du bringer frem nytt Liv! Men vi har byttet det ut med noe annet, vi vil ha den klassiske måten, ja visst.

31 Her om dagen, fredag, skulle jeg og kona til butikken. Jeg mener ikke å gnåle om dette. Men ettersom vi gikk nedover gaten, måtte jeg stadig snu hodet fra en side til en annen, nakne kvinner. Jeg lovet Gud da jeg var en blind mann, hvis Han ville helbrede øynene mine at jeg ville se på de riktige tingene. Og jeg hadde et lite kors hengende i bilen min. Når jeg ser slikt som det, ser jeg på korset og sier, “O Gud, Det er min Tilflukt,” mens jeg kikket på korset.

32 Jeg så de kvinnene. Meda sa, “Vi har ikke sett én kvinne i dag med skjørt på seg.” Og hun sa, “Bill, se på den kvinnen der med de små stroppene rundt overkroppen,” og sa, “tror du virkelig at den kvinnen ikke vet at det er galt?” Sa, “Hvis hun ikke vet det er galt, så er hun ikke ved sine fulle fem.”

33 Jeg sa, “Bare et øyeblikk, kjære. Hun er en amerikaner, hun gjør som amerikanere gjør.” Jeg sa, “Jeg var i Finland for ikke lenge siden, skatt.”

34 Og jeg stilte spørsmål til en mann der som tok meg med, doktor Manninen. Og vi skulle dra til helsebadene, det som kalles sauna, og de tar deg inn og heller varmt vann på, eller vann på varme steiner, og det får deg virkelig til å svette. Så får de deg til å hoppe i isvann, og så ut igjen. Så tar en deg inn i et rom, og det er sykepleiere der inne, kvinner som skrubber mennene (og de nakne), sender dem tilbake til svømmebassenget. Jeg ville ikke gå inn. Og jeg sa, “Doktor Manninen, det er galt.”

35 Han sa, “Ja vel da, pastor Branham, det er galt. Hva da med deres amerikanske leger som kler en kvinne naken og legger henne på bordet, og undersøker ethvert sex—sex organ hun har? Hva med sykepleierne deres i sykehusene?”

36 Jeg sa, “Unnskyld meg, broder Manninen, Manninen, du har rett.”

37 Hva er det? Det er tradisjoner. Da jeg var i Paris kunne jeg nesten ikke tro det, at urinalene for både menn og kvinner var det samme. Jeg kunne ikke forstå det, at toalettene var langs gatene for både mannfolk og kvinnfolk. Jeg kunne ikke tro at når en kvinne gikk til stranden for å svømme, en gutt og kjæresten hans, at de ikke har noen omkleddingsrom, de bare tok av alle klærne sine helt til det siste, så snudde de seg og tok på en liten stropp og gikk for å svømme, med det er slikt. De bryr seg ikke om det. Det er en tradisjon i Frankrike.

38 I Afrika, går kvinner og menn, unge og gamle, uten noen klær i det hele tatt, gjennom præriene. Visste ikke hva et toalett var, eller slikt, eller gikk aldri avsides. Men de vet ikke forskjellen. De vet ikke forskjell. Men det er nasjoners tradisjoner.

39 Men jeg sa, “Kjære, vi er annerledes, vi er fra en annen Nasjon. Vi er pilegrimer og fremmede her, det er det som

får disse tingene til å se så galt ut. For Bibelen sier, 'De som erklærer slikt, hevder, de viser at de er pilegrimer og fremmede, de søker en kommende by.'"

⁴⁰ En mann eller en kvinne i Italia, i Frankrike, i Afrika, i en hvilken som helst annen nasjon, som er blitt født på ny av den Hellige Ånd, gjør ikke de tingene. De har ikke på seg de klærne. De vil ikke oppføre seg på den måten, fordi de er av en annen Nasjon Hvis Hersker og Skaper er Gud. Vi er fra Himmelen. Ånden som er i deg, motiverer livet ditt. Hvis du er en amerikaner, vil du gjøre som amerikanere gjør. Hvis du er fransk, vil du gjøre som de franske gjør, og kritisere de andre. Men hvis du er av Gud, vil du gjøre slik de gjør i Himmelen, fordi din Ånd kommer fra Oven og Den kontrollerer deg.

⁴¹ En liten ting du kan se på. I Skriften, de som søkte denne nye Byen, oppførte seg annerledes. De erklærte at de var pilegrimer og fremmede. Men på Kains side, ble de flyktninger og gudløse. Men kristne var pilegrimer og fremmede. En flyktning har ikke noe hjem, en gudløs er en fryktelig person. Men en pilegrim er noe virkelig, og fra et virkelig land i en annen Nasjon, som prøver å finne veien Hjem, og erklærer ved sitt levesett at han har noe som han har fra et annet Land. Der er grunnen.

⁴² Men likevel de menneskene som gjør slik, de menneskene som har på seg de tingene, la meg fortelle dere. I Sør-Afrika, da jeg så tretti tusen primitive hedninger, nakne, reinspikka innfødte. Seksten-, atten-, tjue år gamle jenter, gutter uten en eneste tråd, som stod der med gjørme i ansiktene sine, og tilmalt, ben gjennom nesen, og treklosser som hang fra ørene deres, og kryssede menneskeben eller noen slags ben i håret sitt, dyretenner som hang over dem, nakne som de kom inn i verden, og visste det ikke. Men da de tok imot Kristus, og falt på sitt ansikt og tok imot den Hellige Ånd, kom de seg opp og foldet armene sine for å holde skammen til sitt bryst, mens de gikk bort og fant klær til å ha på seg. Hvorfor? De ble pilegrimer og fremmede for denne verden. Halleluja! De var borte fra Ham. Ja, sir.

⁴³ Åh, ja, disse menneskene kaller seg kristne. De tilhører menigheter. De går bort og sier, "Vi er metodister. Vi er baptister. Vi er pinsevenner. Vi er syvende-dags-adventister. Vi er *dette, det, og hint.*" Det har ikke én ting med saken å gjøre. Din ånd, livet som er i dag, motiverer deg og forteller deg hva du er. Jesus sa, "Ved fruktene deres skal dere kjenne dem."

⁴⁴ Menigheten har blitt slik som Israel, først. De så at alle de hedenske nasjonene hadde en konge. Gud var deres Konge. Og de så at de hedenske nasjonene hadde konge, så de ønsket å oppføre seg som de hedenske nasjonene, og de kjøpte seg en konge. Og da de gjorde det, kom de i vanskeligheter. Gradvis begynte det å komme inn. Gradvis begynte verden å snike seg inn i dem. Endte til slutt opp i Akab. En konge kom bare litt

nærmere den, litt nærmere den, og presset til slutt livet ut av dem. Og der gikk de. Og da den virkelige Kongen kom, kjente de Ham ikke.

⁴⁵ Det er det samme som menigheten har gjort. Den har innført. Her har dere det. Den har innført politikker, utdannelser. Den har innført organisasjoner, forening, store kirker, høyttravende predikanter. Og når den virkelige Kongen kommer, kjenner de Ham ikke, og de korsfester selvste den Hellige Ånd som er deres Konge. De kjenner Ham ikke, men de ler av Ham og gjør narr av Ham. Slik jødene gjorde med sin Messias, gjør menigheten med sin Messias på samme måte. De vet det ikke. De har ikke den åndelige innsikten, fordi de er så inn-dokumentert med øynene sine og hva de ser, store bygninger, og prøver å sammenligne seg med verden. Vi blir aldri oppfordre—oppfordret til å sammenligne oss med verden. Vi ble oppfordret til å ydmyke oss selv.

⁴⁶ Og, en er flertallet, i Gud. Og i dag i helbredelses-evangelistene ute på felten, er det slik en konkurranse, konkurrenter. En sier, “Vel, velsignet være Gud, jeg har så mange tusen. Jeg har et større møte enn du har.” Hvilken rolle spiller det? Vi har en eller en million, hvilken rolle spiller det? Er vi trofaste mot Gud? Er vi trofaste mot Hans Ord? Står vi under den Hellige Ånds test? Er det sant? Det er hovedsaken.

⁴⁷ Men vi går på kompromiss med Bibelen. Mange av våre pinsevenner, går på kompromiss, med de grunnleggende Doktrinene i denne Bibelen. Det er . . . jeg ønsker ikke å såre følelser. Jeg er i min egen menighet, og jeg føler at jeg—jeg kan gjøre hva som helst, i min menighet, fordi jeg forkynner Evangeliet. Men det er ti tusenvis av pinsevevn-predikanter som vet at det ikke er noe slikt i Bibelen som dåpen i navnet til “Fader, Sønn, Hellig Ånd.” Jeg utfordrer erkebiskopen, eller hvem som helst, til å vise meg hvor noen noensinne ble døpt i navnet til “Fader, Sønn, Hellig Ånd.” Men de går på kompromiss, fordi organisasjonene har gjort det. Det er ikke én person i det Nye Testamentet, og i tre hundre år etter, ifølge historien, som ble døpt på noen annen måte enn i Jesu Kristi Navn. Hva er det? Organisasjon. Det var det som gjorde det. Går på kompromiss!

⁴⁸ Og i dag har de tatt alle gatearbeiderne vekk fra gaten. De har tatt tamburinen ut av menigheten. De har tatt all herligheten ut av menigheten, og fått seminar-forkynnelse, litt gammel hanekam-forkynnelse, høyt dannede i samfunnet, og kvinnene deres kler seg i shorts og kjoler som de er flådd inn i, og menn røker sigaretter, og gambler og forteller skitne vitser. Det er en skam i Guds øyne! Jeg vet at det er hardt, men det er på tide at noen sier noe. Går på kompromiss, gir etter, oppfører seg som verden!

49 Jeg bryr meg ikke om jeg må stå alene, uten noen andre enn Gud alene, jeg vil forkynne Sannheten i Guds Bibel og stå for Det. Om jeg dør, vil jeg fortsatt stå for Sannheten. Ja visst. Vi vil ha Sannheten. Jeg vil ikke holde mål i forhold til menigheten, men i forhold til Guds Ord vil jeg holde mål.

50 Men Dalila, la dere merke til det, hun visste at Samson hadde en kraft. Og hun visste ikke hvor den kraften lå. Hun kunne ikke finne ut hva den kraften var, men det var en eller annen stor kraft som Samson eide, og hun ønsket å finne den. Og, ettersom Dalila, hun fortsatte å innynne seg hos Samson med sin skjønnhet. Åh, hun kledde seg virkelig sexy. Og hun gikk fremfor ham og hun fniste som noen av dagens små tenåringer, og—og så videre, og ønsket bare å oppføre seg som et eller annet, en stripperske, for å prøve å lokke Samson til seg.

51 Det er det samme som verden har gjort med menigheten. Nå hvor er din store Kraft?

52 “Vel, hvis vi organiserer oss, vil det ødelegge Kraften.” Den katolske kirke gjorde det.

53 “Men filistrene er over deg, Samson.” Og en Luther kom ut.

54 Så organiserte de seg igjen. “Hvis du binder meg med et annet bånd, vil det holde på meg.” Slik gjorde de.

55 “Og filistrene over deg, Samson.” Hva skjedde? Wesley kom ut og ødela båndene.

56 “Nå har du forført meg hele tiden. Vet du ikke at jeg elsker deg, Samson? Ja vel, fortell meg sannheten i ditt hjerte.”

“Ja vel, du binder meg med et annet bånd.”

57 “Ja vel, nå vil vi gjøre det.” Hva er det? Det er det denominelle båndet.

58 “La meg være fri, så jeg ikke har noen denominasjon. Så, sier jeg deg, at du vil få knekt meg.” Så ut kom pinsevennene. Hvor er din Kraft?

“Filistrene er over deg.” Og han rev i stykker båndene igjen.

59 Men hva skjedde nå? Det har grepet pinsevennene, de store teologene som sine pastorer, noen store menn. De har like så mye skole og ritualer som metodisten eller baptisten, eller noen av de andre har. Gå inn i en menighet og du kan ikke høre et “amen,” like så kalde som en flokk med eskimoer rett fra nordpolen. Kalde! Likegyldige! “Og nå er filistrene over deg, Samson.”

60 Filistrene er over deg, Amerika. Hvor er enheten i ånden? Hvor er pinsens enhet? The Assemblies of God, og the United, og the church of God, og *dette, det, og hint*, hver enkelt med en forskjellig isme, denne med *det*, og denne med *det*. Vi er så splittet at du kan dra inn i en by for å holde en vekkelse, hvis en menighet sponser det, vil ikke resten av dem engang delta. Kommunistene er over deg, Amerika.

61 Hvor er vår Kraft? Hvor er vår herlighet? Hva er det? Fordi vi gikk etter menneskers visdom istedenfor Guds Kraft! Ja, de har gjort våre predikanter og slikt så stive og formelle, til de har organisert oss så vi er så formelle og stivnakkede, inntil folk. . . Hører du noen gang et rop i menigheten lenger? Du hører aldri noen gråte. Botsbenken er satt i kjelleren. Det er ikke noe mer herlighet i menigheten. Alt vi gjør er å sitte tilbake så stive som vi kan få blitt. Vi er ikke frie. Vi er bundet. Djevelen, med sine modernistiske demoner, har bundet den levende Guds menighet. Det er riktig. Det er ikke noe mer Kraft i menigheten. Det er ikke noe mer frihet. Folket er så formelle og stive! Ja, Gud kan komme midt iblant pinsevenner, og vise at Han er Gud, og bevise Sine oppstandelsestegn, det ryster dem ikke engang. Glory! Ja, det er en skam! Jeg går gjennom landet, Gud virker, utfører tegn, og folk sitter, og, "Vel, jeg antar at det er riktig. Åh, jeg vet det kan gjøres." Det beveger dem ikke! Hvorfor? De er bundet av Dalila, verden. De er i lenker.

62 Nå har de til og med fått dem inn i, bundet dem inn i et forbund. "Filistrene er over deg, Samson." Hva vil dere gjøre med det?

63 "Åh, vi har store denominasjoner." Ja visst. "Vi har større medlemstall enn vi noensinne har hatt." Men hvor er Ånden? Hvor er den Hellige Ånd?

64 Det er det djevelen har gjort. Den har innnyndet seg i menigheten. Den har fortsatt med å lokke menigheten, "Kom til meg, jeg vil gi dere et kjempestort tabernakel her borte hvis dere bare vil gjøre *dette*. Hvis dere vil kvitte dere med den fanatiske predikanten dere har, og få tak i en mann, en teolog som har litt fornuft, vil vi bygge en koselig stor klassisk menighet og vi vil bli som resten av dem." Skam dere! Heller ha en mann som ikke vet forskjellen på kaffebønner og soyabønner, men som er fylt med den Hellige Ånd, som ikke går på kompromiss, ved Guds Kraft.

65 Men det har blitt, åh, så formelt, at en eller annen stakkars troende kan bryte gjennom i møtet og tale i tunger, eller rope litte grann, eller gjøre noe, og resten av dem vil se seg rundt og kikke. "Hva var det? Vel, lurer på hvorfor? Det må være en fanatiker som har stukket innom et eller annet sted." Dere vet det er sannheten! En eller annen stakkars troende kommer inn, blir lykkelig nok til å løfte hendene sine, og roper og priser Herren, noen som roper "amen" til forkynnelsen av Evangeliet, og resten av dem snur seg rundt og ser hva han sa. Det er pinsevenner. Hva er i veien? Dere kopierer etter metodistene, etter baptistene; de har kopiert etter katolikkene; katolikkene kopierte etter helvete. Og, alt i alt, er det hele etter helvete! Riktig.

66 Dalila har lokket dere inn i store menigheter, fine, utdannede forkynnere, ta den bedre klassen. "Vel, du vet,

Så-og-så her nede er en millionær, hvis vi bare kunne få ham til å komme inn i vår forsamling! Åh, du store!” Hvis han ikke er født på ny, så fortjener han ikke å være der. Jeg bryr meg ikke om han har en million dollar. Om han eier førti Cadillac, hva enn han har, må han bli født på ny, komme rett ned til en ny fødsel og bli gjenfødt ved den Hellige Ånd, og komme ut der i en ny fødsel, snufse så snørra renner (unnskyld meg), gråte og skrike, og holde på som resten av dem gjør, og leve et liv etterpå for å bevise at han har fått Den. Amen. Det er det du trenger.

⁶⁷ “Samson, filistrene er over deg.” Kommunistene er over deg. Verden er over deg. Djevelen er over deg.

⁶⁸ De går tilbake og de ser Guds Ånd utføre mirakler og gjør ting på grunn av Hans oppstandelse, hva Jesus lovet, de sier, “Vet du, jeg tror broder Branham har en masse mental tankeoverføring. Min pastor sa det var av djevelen.”

⁶⁹ Du stakkars, hyklerske, forførte vantro, aldeles veldannet, du ulv i fåreklær! Jesus sa, “Hvis dere hadde kjent Meg, ville dere ha kjent Min dag.” Men dere har en flokk med Saul’er som prøver å få dere til å bli som resten av verden.

⁷⁰ Vi vil ha en flokk med Guds menn som ikke går på kompromiss med Ordet, men forkynner Sannheten og står på dåpen i den Hellige Ånd.

⁷¹ Men hva har verden gjort? Den rakte vekk all deres Kraft. Dere var født nasareere, pinsevenner, men verden rakte så visst bort deres Kraft. Nå er det like så formelt som resten av dem.

⁷² Hva skal vi gjøre? Hva kommer til å skje? Det er én fantastisk ting jeg kommer på for å avslutte denne teksten.

⁷³ Mens Samson var bundet! Vi kan ikke få en vekkelse. Hør på vår trofaste broder, Billy Graham. “Vekkelse i vår tid!” Hør på Oral Roberts rope, “Vekkelse i vår tid!” Hør på resten av dem, “Vekkelse i vår tid!” Hvordan kan vi få en vekkelse når vi er bundet? Vi har bundet den Hellige Ånd, med våre organisasjoner og tradisjoner, og vi kan ikke få en Hellig Ånds vekkelse. Amen. Jeg vet det er brennende hett, som med været, men det er Sannheten. Hvordan kan vi få en Hellig Ånds vekkelse når dere er så bundne og formelle! “Form av guds frykt,” sier Bibelen de ville ha. “Form av guds frykt, men fornekte dens Kraft.” Kraften av hva? Kraften av organisasjonen? Kraften av verden? Kraften av menigheten? Kraften av den Hellige Ånd! Det er det hemmelige stedet i menigheten. Og når menigheten innfører utdannede predikanter, og store bygninger og stas, istedenfor den gammeldagse Hellige Ånd, bør de heller være i misjonen igjen. Amen. Riktig. Hvordan skal du få en vekkelse av den Hellige Ånd, og folk slukker Den og bandt Den og er redde for Den? Det er der problemet ligger.

74 “Filistrene er over deg.” Men det ene salige håpet vi har, mens Samson var i fengsel. . .

75 Hva var det første de gjorde da de fanget ham? De bandt ham, først. De tok kraften hans bort, de fant hemmeligheten hans. De fant hemmeligheten din. Verden fant hemmeligheten din. Nå klipper alle dere kvinner håret deres, det går som verden. Alle dere menn går og oppfører dere som verden. Det er helt i orden, å fortelle vitser og skitne vitser, og gå ut og røke noen få sigaretter, og fly ute med naboenes koner, og alt mulig annet som det, en liten selskapeleg drink for å holde på jobben din. Jeg ville heller ha ligget på magen og spist kjeks og drikket vann fra en bekk, og forbli ren og uplettet fremfor Gud, enn å gå på kompromiss for en hvilken som helst jobb. Det er riktig. Sant. Forbli trofast mot Gud.

76 “Samson, filistrene er over deg.” Branham Tabernacle, verdslighet sniker seg inn iblant dere. Hva med det? Har du avslørt hemmeligheten din? Har du avslørt den hemmeligheten som Gud ga deg da du rullet rundt der i sagflisen for noen få år siden? Har du latt den liste seg ut med sosial, formell tilbedelse? Hva har skjedd med dere? Gud kan komme ned og utføre et mirakel og gå rett ned gjennom forsamlingen og fortelle folk deres hjerters hemmeligheter, og alt mulig, og helbrede de syke og plagede, og gjøre tegn og under, og forkynne Hans Ord så godt de kan, ved den Hellige Ånd; og folk sier, “Vel, jeg antar at det er helt riktig. Vi liker å høre på det en gang i blant, hvis vi ikke er for trette.” Det er Branham Tabernacle. Filistrene er over deg.

77 Når, pleide å være under forkynnelsen av Ordet, og de gamle hellige med tårene i øynene sine, reiste seg og gikk, gråtende, kanskje uten å si et ord, bare gikk rundt, to eller tre ganger, og satte seg ned, så fylte med den Hellige Ånd! Ordet foret dem! “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.” Filistrene er over deg, Branham Tabernacle.

Filistrene er over dere, pinsevenner.

78 Klart, filistrene har fått tak i dere, resten av dere, for lenge siden da dere organiserte dere så stramt, at ingenting kunne komme inn uten at du var en presbyterianer, baptist, metodist, katolikk, eller noe. Dere ville ikke ha noe med resten av dem å gjøre.

79 Så, vekkelse i vår tid? Hvordan kan vi få det når den vanlige vekkelses-giveren er bundet av verden? Gud vil ikke komme inn der verden er, du kan være helt sikker på det. Slår du deg sammen med verden, så er det—er det over. Når du lar verden snike seg inn, du begynner å oppføre deg som

verden, så er du ferdig. Men når du vil skjære av enhver lenke fra verden, og komme til Gud, vil Gud bruke deg frem til du begynner å flørte igjen.

⁸⁰ Her er det eneste håpet som jeg har denne morgenen, for å avslutte Budskapet mitt, er dette, "Mens Samson var bundet, vokste det ut en hårmanke."

⁸¹ Gud send oss en ny Menighet rett før endetiden, så den Hellige Ånds Kraft kan komme inn i henne, i Åndens demonstrasjoner, og Markus 16 kan følge Menigheten, Apostlenes Gjerninger 2:4, Apostlenes Gjerninger 2:38, alt sammen vil følge rett med Menigheten. Tegn og under følger med apostlene. Mektige tegn på Hans oppstandelse følger dem. Mens vi er i fengsel, lar Gud så visst en avling vokse frem et sted, for det siste store nådesstøtet. Må det være deg, min kristne venn her denne morgenen, må det være din styrke som har begynt å vokse. Jeg ber om at dette Budskapet denne morgenen, og ut over landet til der dette vil gå, jeg stoler på at dette Budskapet vil hjelpe til å bringe vitaminet til ditt system som vil få en åndelig Kraft til å vokse inn i livet ditt igjen.

La oss bøye våre hoder og be.

⁸² O Herre Gud, Himmelens og jordens Skaper, det Evige Livs Opphavsmann, og enhver god og åndelig gaves Giver, ta disse ordene denne morgenen og legg dem inn i hjertet, og vann dem, Herre. Må folket be over disse tingene, da vi ser at verden har innnyttet seg hos menigheten og har til slutt funnet dens Kraft, funnet dens hemmelige sted, funnet hvor dens hemmelighet ligger, og har rakt den bort. Har tatt menneskene som en gang ropte seieren, en gang hadde seieren, og har rakt dem bort, til å bli hjemme på onsdag kveld for å se på et fjernsynsprogram. Tatt gleden ut av hjertene deres, og gitt dem mer kjærlighet til verden enn de har til Gud. Har gitt dem mer av verden, mer verdslig, mer begjær etter verdslig underholdning enn å ha forkynnelsen av Evangeliet. Hvis det ikke er et stort band og hel masse ståhei, og festing og bråk, så vil de ikke ha det gamle Evangeliet, noe mer, som bringer glede og trøst til sjelen, som bringer Guddommelig helbredelse tilbake, som restaurerer de apostoliske gavene til menigheten, som bringer inn den oppstandne Kristus, Messias for denne tid.

⁸³ Men slik Israel var bundet av—av deres konger, så de ikke kunne følge den virkelige Kongen; og den virkelige Kongen, da Han kom, gjenkjente de Ham ikke. Slik er det i dag. O Herre, Herlighetens Konge har kommet til syne i form av den Hellige Ånd, og, Herre, de vet det ikke. De gjenkjenner det ikke. De er så organisert så stramt, at de ikke forstår det, fordi det er ikke i deres organisasjon. Herre, dette er et djevelens verk som har gjort dette mot folket.

84 Må Guds Samson, må de sannferdige i hjertet, de som lengter og roper, og trygler og holder fast, må de holde seg til det, Herre, inntil denne nye avlingen vokser frem, inntil det kommer frem igjen en glede i Sion, og det kommer frem en gruppe som kan gjenkjenne og forstå, som kan se Messias og den skjulte Kraften som er skjult for verden, som de ikke kan forstå nå. Gi, Herre, at de vil se dette. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

[Tomt spor på lydbåndet—Red.]

. . . Kraft akkurat nå,
O Herre, send Kraften akkurat nå
Og dør hver og en.

De var på den øvre sal,
De var alle i én akkord,
Da den Hellige Ånd kom ned
Som var lovet av vår Herre.

O Herre, send Din Kraft akkurat nå,
O Herre, send Din Kraft akkurat nå;
O Herre, send Kraften akkurat nå
Og dør hver og en.

85 Hvor jeg elsker Ham! Bare send Hans Kraft! De var på den øvre sal, alle som én akkord. Alt av verden hadde blitt ledet ut av dem. De var tømt ut, og den Hellige Ånd kom.

86 I dag sier de, "Kom, bli medlem av menigheten, sett navnet ditt i boken. Eller knel ned og si, 'Jeg bekjenner Kristus som Guds Sønn,' reis deg." Djevelen gjør det samme. Ja visst. Djevelen ble døpt da Judas ble døpt. Djevelen gikk ut og forkynte Evangeliet da Judas gikk ut og forkynte Evangeliet. Men Djevelen fikk ikke den Hellige Ånd. Det er saken. Det er der den skjulte Kraften er, den oppstandelsen, den fulle vissheten, uten en skygge av tvil. Amen.

87 Han er her. Den samme Hellige Ånd, den Ene som var over Messias, er fortsatt over Sin Menighet. Han forsvinner aldri. "Jeg vil være med dere alltid, selv i dere, inntil verdens ende. Jeg vil være der. De gjerninger Jeg gjør, skal dere også. Mer enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far."

88 Men verden går på kompromiss med det, "Åh, de dagene er forbi!" Nøyaktig hva djevelen vil du skal gjøre. De vil at du skal glorifisere. Gud vil at du skal bli døpt. Gud vil at du. . . Du sier, "Åh, jeg tror ikke på alle de der greiene." Gå i gang og lev, gå i gang og lev i din synd, lev i din synd. Men inntil du råtner, inntil du råtner til dine egne idéer, inntil du råtner til dine egne måter, og blir gjenfødt igjen og født på ny, og det nye Livet vil bli fullstendig annerledes enn det som gikk ned.

89 Et hvetekorn går ned gult, det kommer opp grønt. Går ned hardt, innpakket, det kommer opp fleksibelt og blåser med vinden. Åh, glory! Halleluja! Når vindene begynner å blåse, kan ikke kornet gjøre annet enn å bevege seg, flytte på seg, det

lille—det lille bladet bøyer seg og fryder seg, vokser da, styrker seg selv. Det kan aldri bli et blad før kornet er dødt og råttent. Ikke bare dødt; men råttent. Kan ikke komme tilbake noe mer, men livet kommer ut av det.

⁹⁰ Som jeg sa for en stund siden, en fødsel er en forferdelig ting, urent, skittent, det ureneste av det urene, men det er der livet ligger. Når du anser deg selv som uren, anser din metodist, baptist og pinsevenn-læresetninger som urene, og dør ut ved alteret, da kommer nytt Liv inn. Den Hellige Ånd bringer deg inn og over det; du ser Gud.

⁹¹ Vi skal se Ham en herlig dag. En dag utenfor menneskelig viten, vil vi se Ham. Tror dere det? En dag bortenfor menneskelig viten, venter det på meg en glad morgendag.

⁹² Jeg stod her oppe på hjørnet i går kveld, og trodde jeg så lille rabbi Lawson. Da han pleide å være her nede, og rakte ut sin gamle spaserstokk og trakk meg med sin hals, rundt min hals med sin spaserstokk, opp her til talerstolen, og syngde den sangen, “Det venter meg en...” [Tomt spor på lydbandet—Red.]...?...

⁹³ Noe skjedde! Det tok bort verden. Jeg begynte å se ting annerledes. Jeg har bekymret meg så mye om måten disse amerikanske menneskene oppfører seg på, hele tiden, år etter år, og sett kvinner og menn hvordan de nedverdiger seg selv og kommer ut i synd, inntil jeg nesten fikk et sammenbrudd, to eller tre ganger, ved å bekymre meg over det. I går, sa jeg til Gud, “Jeg vil ikke bekymre meg mer. Ditt Ord sa det ville bli slik. Men jeg vil stå i bresjen og rope ut imot det, med alt som i meg er.”

⁹⁴ Her om dagen, da jeg stod oppe i Green’s Mill, hulen min, langt inne i ødemarken, hadde bedt hele dagen. Og rundt klokken tre, var solen på vei ned, og jeg stod der oppe og kikket over på den andre siden, kom ut av hulen, opp på en stor klippe. Og jeg stod der, og kikket mot øst, og priste Herren. Og jeg kunne se solen bevege seg nedover inn bak trærne oppe på toppen av fjellet, idet jeg kikket over elvedalen over inn i de andre, og en masse løvverk på, så stille som bare det. Og jeg sa, “Herre, en dag skjulte Du Moses i klippens kløft, og Du gikk forbi ham, fordi han var sliten. Men Du gikk forbi, han sa det ‘så ut som ryggen til en mann.’” Jeg sa, “Skjul meg i kløften, Herre.” Rundt det tidspunktet, over på den ene siden av meg, kom det en liten Vind som beveget seg nedover gjennom buskene. Den beveget seg rett bortover, kom rett ned ved siden av meg, en liten Vind som beveget seg nedover, gikk nedover gjennom skogen. Jeg stod der.

En dag, bare Gud vet akkurat hvor eller når,
De jordiske livshjulene vil stå stille,
Da skal jeg reise for å bo på Sions fjell.

En dag utenfor menneskelig viten,
 En dag, bare Gud vet akkurat hvor eller når,
 (Hva kommer til å skje? Hun kommer til å
 stoppe, alle disse små hjulene som går
 rundt.) De jordiske livshjulene vil stå stille,

Da skal vi reise for å bo på Sions fjell.
 Sving ned, skjønne vogn,
 Som kommer for å frakte meg Hjem;
 Sving ned, skjønne vogn,
 Som kommer for å frakte meg Hjem.

Hvis du kommer dit før jeg gjør,
 Som kommer for å frakte meg Hjem;
 Fortell broder Bosworth, og alle mine venner,
 også,
 Bare kommer for å frakte meg Hjem.

Nå sving lavt. . . (Hun vil dukke ned en dag
 og plukke meg opp.) . . . vogn- . . .
 (Ethvert tre vil stå i brann; Guds Engler,
 den brennende vognen) . . . for å frakte meg
 Hjem;
 Sving ned, skjønne vogn,
 Som kommer for å frakte meg Hjem.

⁹⁵ En av disse dager, en av disse dager når min dødsstund
 ebber ut, ser jeg etter at Han skal komme. Det er riktig.

Jeg så over Jordan og hva fikk jeg se
 Som kom for å frakte meg Hjem; (som gamle
 Elias som så over Jordan)
 En flokk med skinnende Engler kom etter
 meg,
 De kom for å frakte meg Hjem.

Sving ned, kom ned, skjønne vogn,
 Som kommer for å frakte meg Hjem;
 Sving ned, skjønne vogn,
 Som kommer for å frakte meg Hjem.

⁹⁶ Herren Jesus, den velsignede Sjøføren av denne vognen,
 Losen for Sions gamle skip, Livets båt, som beveger seg
 nedover gjennom bygningen, taler, Hans Nærvær er her. Selve
 den Hellige Ånd som reiste Ham opp fra graven er her.

⁹⁷ Siden de ikke har gitt ut noen bønnekort, er det noen her
 som kommer utenbys fra, som jeg ikke kjenner, som er her for
 å bli bedt for? Rekk opp hendene deres, som jeg ikke kjenner.
 Rekk opp hendene deres, jeg ikke kjenner. Du, du der. Jeg tror
 den lille karen med barten bak der, noen løftet sin hånd bak i
 den retningen. Ja, du, løftet du din hånd? Ja vel. Bak der, du,
 sir. Ja vel. Er dere alle fremmede for meg? Den Herren Jesus,
 den samme Hyrden for flokken her, tror dere at Hans løfter er

sanne? Han salver Sin menighet, og “De gjerninger Jeg gjør, skal dere, også. Selv større enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far. Mer enn dette!” Tror dere det?

⁹⁸ Løftet du hånden din på at du ikke kjente meg? Tror du at Gud kan fortelle meg hva som er i ditt hjerte, kan tale til meg akkurat som Han gjorde med kvinnen som berørte Hans kledning? Tror du at Han er Ypperstepresten som kan ha medynk med våre skrøpeligheter? Hvis Gud vil åpenbare for meg dine tilstander, vil du tro at jeg er Hans profet, tro at Hans Nærvær er her og det er derfor Han tillater det? Du ber for din kone. Hun har en ødelagt hofte, en hofte ute av ledd. Det er riktig. Hvis det er riktig, reis deg opp. Ja vel, gå og finn henne, frisk. Amen.

⁹⁹ Hva med deg bak der, den lille karen som reiste seg, som hadde barten? Tror du av hele ditt hjerte? Tror du at Gud kunne fortelle meg dine vanskeligheter? Tror du at sønnen din vil bli helt frisk? Gjør du? Har en gutt, han har cerebral parese. Det er riktig. Du er ikke. . . Det er fra Kentucky. Hvis det er riktig, rekk opp din hånd. Jeg kjenner deg ikke, gjør jeg? Hvis jeg gjør. . . Rekk opp dine hender som *dette*, vi kjenner hverandre ikke. Det er riktig. Stoler på Gud. Tror du? Slik du tror, finn gutten din på den måten du tror. Bare legg det deg på hjertet.

¹⁰⁰ Hvem var det her som løftet opp sine hender, som jeg ikke—ikke. . . Var det deg? Ja vel, mister, tror du at jeg er Guds profet? [Mannen sier, “Amen.”—Red.] Gjør du, av hele ditt hjerte? Du trenger ikke komme opp, bare stå rett der. Ja vel, sir, hva er problemet ditt, du har sukkersyke. [“Det er riktig.”] Og det plager foten din. [“Ja.”] Du er fra Ohio. [“Ja.”] Navnet ditt er herr Miller. [“Det er riktig.”] Dra hjem igjen og bli frisk. Ja vel, tro med hele ditt hjerte. Ja vel.

Tror du med. . . Tro det. Hvis du kan tro!

¹⁰¹ Damen som sitter her, løftet du din hånd? Stor dame, med briller, tror du med hele ditt hjerte? Tror du med. . . Tror du at jeg er Guds tjener? Gjør du? Ja vel, hvis Gud kan fortelle meg hva som er problemet ditt, vil du tro? Hjerteproblemer. Ja vel, rekk opp din hånd hvis det er riktig. Ja vel.

¹⁰² Damen her ved siden av deg, reiste seg. Hjerte; men det er egentlig dine øyne. Jeg kjenner henne. Ja vel, hvis du kan tro!

¹⁰³ Bak der, nestemann bak der har hjerteproblemer, også, og en hudsykdom. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Gjør du, sir?

¹⁰⁴ Det er en mann bak der et eller annet sted, løftet opp sine hender som ikke. . . Herr Schubert. Ja vel, sir. Ja vel, tror du? Det er for dine øyne, også, er det ikke? Du ber for moren din som sitter der ute, også. Hvis det er riktig, rekk opp din hånd. Vi er fremmede. Er det riktig? Ta med hånden, ta hverandre i hendene. Ja vel, det er riktig. Hvis du kan tro, kan du ta imot!

¹⁰⁵ Den oppstandne Jesus Kristus er i bygningen. Han er den samme Ene. Hva gjør Det med deg? Har du latt verden tappe

all styrken ut av deg? Glory! Jeg vil ha ny fødsel! Jeg vil ha nytt Liv! Jeg bryr meg ikke om hvilket plan Det kommer på, hvis jeg må være en holy roller, hva som helst. Jeg bryr meg ikke om hvilket plan Det kommer på, jeg vil ha den virkelige Hellige Ånd som er over meg nå. Jeg vil beholde Den! Jeg vil heller ha Den enn alle verdens ting. Amen! Tror dere? Tror dere Han er her?

¹⁰⁶ Legg hendene deres på hverandre, da. Fortell meg en ting til Han kunne gjøre. Ingenting. Ha tro nå. Tro at det er over.

¹⁰⁷ Herre Gud, Himmelens og jordens Skaper, det Evige Livs Opphavsmann, og alle gode gavers Giver, Din Ånd er her så salvende, Herre, ser ut som bygningen ånder, beveger Seg frem og tilbake. Hvorfor kan ikke folket forstå det, Herre? Har de—har de vært så mye sammen med verden, og blitt så kalde og formelle og stive, så de ikke kan kjenne Deg mere? Herre Gud, må denne Kraften nå frem til hver enkelt, og enhver syk person bli helbredet, enhver synder bli frelst, og Gud få ære. Ved Jesus Kristus, Guds Sønn, ber jeg om det. Amen.

¹⁰⁸ Tror dere det? Løft opp deres hender. Tar dere imot deres helbredelse? Gud velsigne dere. Gå nå og finn det akkurat slik dere tror, det vil bli på den måten. Jeg ser visjoner bryte frem over andre. Det er riktig. Jeg må komme tilbake i kveld.

¹⁰⁹ Hvis du ikke tror nå, kommer du aldri til å tro. Det er riktig. Jesus gjorde det en gang, og de sa, “Du er. . . Vi vet når Messias kommer, vil Han fortelle oss dette.” Hun sa, “Jeg vet Messias vil gjøre det. Men Hvem er Du?”

Han sa, “Jeg er Han.”

¹¹⁰ Så løp hun inn i byen og sa, “Kom, se en Mann Som visste hva jeg var og hva jeg har gjort. Er ikke dette Messias?”

¹¹¹ Han sa, “Disse tingene vil ta form igjen i de siste dager. Menigheten vil forkynne Sannheten, Den vil stå på Ordet. Den vil gjøre alle Guds Bud. Den vil ikke slå følge med verden. Og gjennom der vil Jeg bevege Meg og gjøre de samme tingene.”

¹¹² Men Han sa, “De vil være egensindige, hovmodige, som elsker nytelser mer enn Gud, uforsonlige, baktalende, har en form for gudsfrykt,” veldig religiøse, går i menigheter. “Har en form for gudsfrykt, men fornekte dens Kraft. Hold deg borte fra slike!”

¹¹³ Dere her, hvor enn dere var i menigheten, som Han kalte ut akkurat nå, visjonene har blitt borte for meg. Hvis—hvis det var sannheten, hva jeg sa, og jeg visste ikke det om dere, rekk opp deres hender, hvem enn det var. Over hele menigheten, enhver—enhver person. Ja vel. Skjønner? Kjenner dem ikke, aldri sett dem; men den Hellige Ånd er her og Han kjenner dem. Kan dere ikke forstå at det ikke er meg?

¹¹⁴ Hør! Hvis Han vil betro det til meg, vil Han betro meg med Ordets Sannhet, fordi Sannheten kan bare komme ved Ordet.

“Omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn, til syndenes forlatelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave, for løftet er til dere og til deres barn, de som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller.” Tror dere det? Det skal være et dåpsmøte om bare et øyeblikk.

¹¹⁵ La oss bøye våre hoder. Jeg vil be pastoren om å be mens de gjør klart for dåp. Jeg tror det er et dåpsmøte underveis. Ja vel.

Menigheten og dens tilstand
(*The Church And Its Condition*)
Søndag formiddag den 5. august 1956

Trang er den port
(*Strait Is The Gate*)
Søndag formiddag den 1. mars 1959

En menighet forført, av verden
(*A Deceived Church, By The World*)
Søndag formiddag den 28. juni 1959

Disse Talene av Broder William Marrion Branham ble talt på engelsk i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og er tatt fra magnetiske lydbåndopptak og trykket på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org